

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2021 roku, sygn. akt I C 799/21, Sąd Rejonowy w Stargardzie, rozpoznając sprawę z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. przeciwko A. F., o zapłatę: oddalił powództwo (I.), zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (II.) i nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2853,61 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa (III.).

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych zawartych w sporządzonym do niego uzasadnieniu, znajdującym się na k. 160 – 162 verte akt sprawy.

Apelację od powyższego wyroku wywiódła powódka i zaskarżając wyrok w całości, wniosła o jego zmianę, poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Zaskarżonemu orzeczeniu apelująca zarzuciła naruszenie norm prawnych zawartych w art. 415 § 1 k.c., § 144 ust. 4 rozporządzenia z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, § 8 rozporządzenia z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, § 10 rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, 233 § 1 k.p.c.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według nom prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Powódka odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego upatrywała w reżimie deliktowym, uregulowanym w art. 415 i dalszych k.c.

Zgodnie z treścią ww. przepisu kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są:

1. czyn niedozwolony – bezprawny i jednocześnie zawiniony,
2. szkoda,
3. związek przyczynowy pomiędzy czynem niedozwolonym a szkodą.

Wszystkie te przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie i ciężar dowodu ich wystąpienia spoczywa na poszkodowanym, tu powódce, (art. 6 k.c.). Musi on, zatem wykazać istnienie szkody (zob. art. 361, 444, 445, 448, 446 k.c.), bezprawnego i zawinionego zdarzenia szkodzącego oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy nimi (art. 361 k.c.).

W okolicznościach sprawy pozwany, w sprzeczności od nakazu zapłaty, wyraźnie zakwestionował wysokość szkody, co spowodowało, że okoliczność ta była sporna – wymagająca dowiedzenia przez powódkę. Ta, mając świadomość, że ustalenie tej okoliczności wymaga posiadania wiedzy specjalistycznej, która na potrzeby procesu cywilnego jest przynależna wyłącznie biegłemu, który wydaje opinię w trybie art. 278 i dalszych k.p.c., w piśmie z dnia 18 kwietnia

2019 roku wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu gazownictwa na okoliczność między innymi wysokości doznanej przez siebie szkody.

Sąd Rejonowy w Stargardzie przyjmując, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że w okolicznościach sprawy brak jest podstaw do przypisania pozwanemu dopuszczenia się czynu niedozwolonego, na rozprawie w dniu 4 listopada 2021 roku oddalił pozostałe wnioski dowodowe, a więc także ww. wniosek powódki o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

Niewątpliwie, skoro owo oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego należy kwalifikować jako naruszenie przepisów postępowania, jakkolwiek ze względu na treść art. 162 § 1 k.p.c. nie nastąpiła w tym przedmiocie prekluzja procesowa, gdyż na rozprawie w dniu 4 listopada 2021 roku doszło do zamknięcia rozprawy, Sąd Odwoławczy owo uchybienie mógł wziąć pod uwagę jedynie w razie podniesienia przez apelującą w tym w przedmiocie zarzutu w apelacji (art. 378 § 1 k.p.c.; uchwała SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07).

Tymczasem powódka w apelacji zarzutu takiego nie postawiła, ani też nie ponowiła wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu gazownictwa.

W takich okolicznościach należało przyjąć, że nie została wykazana przez stronę powodową co najmniej jedna w koniecznych do kumulatywnego spełnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej pozwanego – w postaci szkody (jej wysokości), co czyniło powództwo bezzasadnym.

Podkreślenia wymaga, że zaniechanie przez powoda w postępowaniu apelacyjnym koniecznej w okolicznościach sprawy inicjatywy dowodowej, w zakresie wykazania rozmiaru szkody w żadnym razie nie obligowało sądu do ustalenia tej okoliczności na podstawie art. 322 k.p.c.

W tym świetle bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawała zasadność zarzutów apelującej, które koncentrowały się wyłącznie wokół pierwszej z ww. przesłanek odpowiedzialności deliktowej, to jest bezprawnego i zawinionego działania pozwanego, jako źródła przedmiotowej szkody. Nie ma więc, konieczności odnoszenia się do tych zarzutów.

Mając na uwadze wszystko powyższe uznać należało, że Sąd pierwszej instancji ostatecznie prawidłowo oddalił powództwo i bez konieczności analizowania poszczególnych zarzutów apelacji, podlegała ona oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku - na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu - na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c., w zw. z art. 99 k.p.c. Powódka jako przegrywająca postępowanie apelacyjne powinna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego na tym etapie postępowania koszty, który stanowiły równowartość wynagrodzenia reprezentującego go radcy prawnego, ustalonego po myśli § 10 ust. 1 pkt 1, w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - na kwotę 450 zł. Orzeczono, przeto jak w punkcie 2. sentencji wyroku.

Sędzia S.O. Sławomir Krajewski

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)